

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

átlesve kertlyukon

mintha csak helyretenné
a szél a leceket
lefekteti a földre
lyukon néz kék eget

keskenyedik az ösvény
a kapu nyikorog
az udvar világra tátott
feneketlen torok

mint libán zsíros tollú
lecsúszik a cserép
a bejövő szétrepedt
mohos kövekre lép

verébhád lett most úrrá
lármás szemtelen nép
kerítésre és csűrre
jut belőlük elég

vályúban zöld a víz is
üres az itató
kietlenség honában
életünk az adó

Egyetlen szóért

Poros autóbuszok nyomában
kóbor kutyák loholnak,
részeg hajnalok szavával
köszönt ránk újabb holnap,

süket az utca, sötéten
komorul minden ablak,
ó, te szép világ, egyetlen
szóért is odaadlak.